

การประชุมโจมตีและการต่อต้านการประชุมโจมตี

กล่าวนำ

การประชุมโจมตี เป็นแขนงหนึ่งของการลาดตระเวนและเป็นยุทธวิธีทางการรบด้วยวิธีรุกอย่างหนึ่งของ กองโจรซึ่งได้ใช้ปฏิบัติการเสมอๆ และประสพผลดี การประชุมโจมตีต่างกับการตีโฉบฉวยตรงที่ฝ่ายเราเลือกภูมิประเทศซ่อนคอยซุ่มโจมตี ที่เคลื่อนที่เข้ามาหาเรา การประชุมโจมตีเป็นเทคนิคอย่างหนึ่งของ ผบ.หน่วยเหนือที่ใช้ สนับสนุนแผนการยุทธโดยการรบกวนขบวนลำเลียง หรือขบวนสัมภาระของข้าศึก ทำลายหรือขัดขวางการ เคลื่อนย้ายหน่วยทหารข้าศึกการประชุมโจมตีสามารถเอายุทธวิธีนี้มาใช้กับกองโจรได้ เมื่อถึงขั้นจะแยกกองโจร ให้อยู่โดดเดี่ยว เราได้ทราบมาอย่างดีแล้วว่ากองโจรได้รับการฝึกยุทธวิธีแบบตีหัวแล้ววิ่งหนี โดยธรรมดา แล้วจะจัดกำลังพลและอาวุธยุทธโปกรณ์ขึ้นต่อสู้เมื่อเห็นว่าฝ่ายตนเหนือกว่า ณ ตำบลเวลาที่ตนได้เลือกไว้

คำจำกัดความ

การประชุมโจมตี คือ การเข้าตีด้วยการจู่โจมต่อส่วนเคลื่อนที่ของข้าศึก เพื่อบังคับให้ข้าศึกหยุดลงชั่วขณะหนึ่ง โดยอาศัยกำลังชนและถอนตัวอย่างฉับพลัน เมื่อสำเร็จภารกิจแล้วที่หมายที่จะเข้าตีก็คือ ฝ่ายกองโจรทั้งหมด หรือในพื้นที่ที่สงสัยว่าจะมีหน่วยกองโจรอยู่หรือใช้เส้นทางนั้น ๆ

ความมุ่งหมาย

ภารกิจการประชุมโจมตีสั้น ขึ้นอยู่กับรายละเอียดของข้าศึกที่ทราบ ภารกิจที่จะมอบให้ประชุมโจมตีสั้นอาจเป็น

1. เพื่อทำลาย จับบุคคลและสิ่งอุปกรณ์ของกองโจรข้าศึก
2. เพื่อรบกวนทำลายขวัญกองโจรข้าศึก
3. เพื่อหน่วงเวลาหรือปิดกั้นการเคลื่อนย้ายสิ่งอุปกรณ์และกำลังพล
4. เพื่อบังคับมิให้กองโจรข้าศึกใช้เส้นทางในการจรจร เคลื่อนย้ายได้สะดวก

1. **ประเภทการประชุมโจมตี** การประชุมโจมตีแยกออกได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. การประชุมโจมตีขบวนเดินเท้า
2. การประชุมโจมตีขบวนยานยนต์

นอกจากนั้นอาจจะมีการประชุมโจมตีขบวนรถไฟ การประชุมโจมตีหน่วยทหาร เคลื่อนที่ทางอากาศ (Air Mobile Unit) ซึ่งจัดเข้าอยู่ในประเภทการประชุมโจมตีขบวนยานยนต์

2. **หลักการประชุมโจมตี** การประชุมโจมตี จะต้องกระทำด้วยการจู่โจม เด็ดเดี่ยว ซ่อนเร้น หลักทั่วไปมีดังนี้ คือ จะต้องทราบยุทธวิธี นิสัยข้าศึก จุดประชุมโจมตีสั้นจะมีภารกิจโดยเฉพาะ ซึ่งปกติจะได้มาจากข่าวรายละเอียด เกี่ยวกับข้าศึก ภารกิจโดยทั่วๆ ไปของการประชุมโจมตี (เช่น การใช้พื้นที่ห่างไกล) จะมอบให้กับหน่วยซึ่งขาด ความริเริ่ม หรือไม่มีประสบการณ์ ภารกิจ เช่นที่กล่าวมานั้นย่อมจะมอบให้กับหน่วยที่มีความคุ้นเคยกับ ภูมิประเทศ ได้ทราบถึงยุทธวิธีและนิสัยของกองโจรแล้วเท่านั้น

2.1 เลือกภูมิประเทศที่จะประชุมโจมตีให้เหมาะสม เช่น เป็นเส้นทางบังคับหรือถ้าเป็นการประชุมโจมตีขบวน ยานยนต์ตามเส้นทางเข้าออกตำบลที่จะประชุมโจมตีควรมีเส้นทางเข้าทางเดียวแต่ออกได้หลายทาง

หลักการในการเลือกพื้นที่ประชุมโจมตี

- 1) เป้าหมายจะต้องเป็นเส้นทางตามภารกิจที่ได้รับมอบ

- 2) มีพื้นที่การยิงไปสู่เป้าหมาย
- 3) ให้การกำบังและการซ่อนเร้นอย่างดีแก่กำลังที่ทำการซ้อมโจมตี
- 4) มีเครื่องกีดขวางทางธรรมชาติ เพื่อป้องกันกำลังใหม่หรือข้าศึกเคลื่อนที่หนีออกจากที่ซุ่ม
- 5) มีเส้นทางเข้า เส้นทางถอนตัวปกปิดจากข้าศึก

แม้ว่า เราจะเลือกพื้นที่ซุ่มโจมตีตามหลักการดังกล่าวข้างต้นดีเท่าใด แต่สิ่งหนึ่งที่ไม่ควรละเว้นก็คือ การเลือกพื้นที่ซุ่มโจมตีที่ข้าศึกคาดคิดไม่ถึงว่าฝ่ายเราจะทำการซุ่มโจมตีบริเวณนั้น ซึ่งจะทำให้ข้าศึกบกพร่องในเรื่องการจัดการระวังป้องกันตนเองทำให้ฝ่ายเราได้ผลในการโจมตี

2.2 อาวุธที่ใช้ควรคำนึงถึงอาวุธกลด้วยและถ้าเป็นการซุ่มโจมตีขบวนยานยนต์ควรนำ ปรส., คจตถ. ไปด้วยหากทำได้

2.3 การพราง ความสำเร็จในการปฏิบัติการซุ่มโจมตีย่อมขึ้นอยู่กับอาวุธที่ซุ่มนั้น จะกระทำโดยปราศจากการซ่อนพรางอย่างดึ้นไม่ได้

2.4 แผนการยิง วินัยการยิง จะต้องมีอำนาจการยิงอย่างรุนแรงคลุมไปในพื้นที่สังหาร

2.5 การซักซ้อม เพื่อเป็นการประกันการปฏิบัติงานอย่างประสานกันโดยสมบูรณ์ของการซุ่มโจมตี จะต้องมีการซักซ้อมโดยเลือกพื้นที่ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับเป้าหมายที่จะปฏิบัติการเข้าโจมตีจริงๆ ซ้อมแผนการของทุกๆ แผนที่จัดให้มีขึ้นและให้ทหารทุกคนมีความเข้าใจอย่างถ่องแท้พิจารณาแก้ไขในทุกแห่งทุกมุมในเมื่อถูกโต้การซุ่มโจมตีจากข้าศึก โดยซ้อมทุกๆ แผนไม่ว่าจะเป็นแผนที่ทำให้การปฏิบัติได้สัมฤทธิ์ผลหรือล้มเหลว

2.6 ความอดทน ซุ่มโจมตีอาจต้องคอยเป็นเวลาหลายๆ วัน ซึ่งกองโจรเวียดกงที่ปฏิบัติการต่อต้านทหารเวียดนามใต้ได้ไปปฏิบัติการดักซุ่มโจมตีเป็นเวลานานกว่า 10 วัน ขึ้นไป โดยการหมุนเวียนและผลัดเปลี่ยนพื้นที่ซุ่มโจมตีบ่อยๆ ดังนั้น ทหารที่เข้าประจำอยู่ในพื้นที่ซุ่มโจมตีจะต้องมีความอดทนต่อความหิว ภาระหนัก การรอคอย และวินัยการใช้เสียงเป็นอย่างดี

2.7 ความง่ายในการปฏิบัติ ผบ. หน่วยซุ่มโจมตี จะต้องมีแผนสำรองไว้หลายๆ แผน ทุกๆ แผนจะต้องเป็นแผนง่ายๆ ทุกคนมีความเข้าใจ

3. พึงประสงค์เพื่อความสำเร็จในการซุ่มโจมตี

การปฏิบัติการซุ่มโจมตี จะสัมฤทธิ์ผลได้ก็โดยการพิจารณาปัจจัยที่จำเป็นดังนี้.

- ข่าวสาร เราจะจัดหาข่าวสาร ข่าวกรองเกี่ยวกับข้าศึก จากหน่วยเหนือ หน่วยรอง หรือจากการรวบรวมข่าวสารจากสารลับของหน่วยที่ได้จัดไว้ ข่าวกรองที่ได้เกี่ยวกับการเคลื่อนไหวของข้าศึกจะต้องเป็นข่าวที่ทันสมัย

- การวางแผน ผบ.หน่วย จะต้องวางแผนทุก ๆ แผนที่หน่วยจะต้องใช้ เช่นแผนการจัดกำลัง แผนการใช้หน่วยทางยุทธวิธี แผนการยิง แผนสำรองต่างๆ ถ้าการปฏิบัติการเกิดล้มเหลว และแผนต่างๆ แผนจะต้องชี้แจงให้ทหารทุกคนในหน่วยเข้าใจ

- การระวังป้องกันจะต้องกำหนดแผนการระวังป้องกัน เพื่อตัดข้าศึกให้ขาดและขัดขวางการเสริมกำลังของข้าศึกที่จะเข้ามาช่วยเหลือทุกขั้นตอนของการปฏิบัติ

- การซ่อนเร้นและความอดทน

- การโจมตีฉับพลัน เพื่อให้บังเกิดผลในการโจมตีไม่ให้ข้าศึกรู้ตัวมีการจัดการระวังป้องกันตน

- การควบคุมบังคับบัญชา

- สัญญาณ จะต้องกำหนดสัญญาณต่าง ๆ ไว้ เช่น สัญญาณการเปิดฉากการยิง สัญญาณการหยุดยิง สัญญาณการถอนตัว และสัญญาณต่าง ๆ ที่ได้กำหนดไว้ ทุกคนจะต้องทราบเมื่อได้ใช้สัญญาณนั้น ๆ ในอันจะทำให้ภารกิจได้รับมอบประสพผลสำเร็จ

4. ยุทธโธปกรณ์

ยุทธโธปกรณ์ที่จะนำไปโดยกำลังหมู่โจมตีนั้นแตกต่างกันไปตามภารกิจ ตัวอย่างเช่น การหมู่โจมตีขบวนยานยนต์ก็จะต้องใช้อาวุธพิเศษมากกว่าการหมู่โจมตีขบวนเดินเท้า เนื่องจากความสำเร็จของการหมู่โจมตี ส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับอาวุธและการใช้กำลังชน จึงต้องใช้อาวุธอัตโนมัติมากเพื่อวางแผนการยิงทำลายอย่างหนาแน่น คำกล่าวนี้ย่อมจะเป็นจริงขึ้นเมื่อทำการหมู่โจมตีหน่วยทหารเดินเท้านอกจากอาวุธกลที่กล่าวแล้ว การหมู่โจมตี

๑๑๔

ขบวนยานยนต์ยังต้องใช้ทุ่นระเบิดลูกระเบิดจากปืนเล็ก เครื่องยิงจรวดต่อสู้รถถัง ประส.ปืนยิงลูกระเบิดขนาด 40 มม. และดินระเบิดเพิ่มขึ้นด้วย หน่วยหมู่โจมตีมีกำลังมากและพื้นที่ปฏิบัติการกว้างขวางโทรศัพท์ยังมีประโยชน์มากในการใช้ควบคุมบังคับบัญชา

5. การจัดกำลังในการหมู่โจมตี ประกอบด้วย

1. ส่วนบังคับบัญชา (Command element) ทำหน้าที่ควบคุมบังคับบัญชาส่วนต่าง ๆ ในกาปฏิบัติการที่ประกอบด้วย ผบ. หน่วย เจ้าหน้าที่ติดต่ออื่น ๆ เช่น สมาชิกพลพรรคใต้ดิน

2. ส่วนโจมตี (Assault element) แยกออกเป็น 3 ส่วน

1. พวกสนับสนุน (Support team) ให้การยิงสนับสนุนไปยังพื้นที่ที่หมายโดยการใช้อาวุธกล โดยมากพวกนี้จะจัดจากพลยิงผู้ช่วย ปกบ. ปลก. เป็นหลัก

2. พวกโจมตี (Assault team) เพื่อกระทำภารกิจ ให้สำเร็จผลจากอำนาจการยิงหนักไปยังพื้นที่สังหาร

3. พวกปฏิบัติการพิเศษ (Special team) กระทำหน้าที่กำจัดยามทำลายเครื่องกีดขวาง ทำลายเครื่องหมาย ปฏิบัติการตรวจค้น วางระเบิดหรือหน้าที่พิเศษอื่น ๆ (ซึ่งอาจแยกออกมาเป็นพวกหนึ่งต่างหากหรือมอบหน้าที่ให้แก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งในพวกโจมตี พวกสนับสนุนเพิ่มขึ้นอีกก็ได้)

3. ส่วนระวังป้องกัน (Security team) มีหน้าที่จัดการระวังป้องกันโดยรอบให้กับส่วนโจมตี เพื่อป้องกันข้าศึกเข้ามาหรือออกไปจากพื้นที่แฉ่งการเขามาของข้าศึกแต่เนิ่น ๆ กำบังการถอนตัวของส่วนโจมตี และทำหน้าที่เป็นกองระวังหลัง (ส่วนนี้อาจจะแบ่งออกเป็นพวกระวังป้องกันย่อยออกไปอีกที)

6. ประเภทวางกำลังในการหมู่โจมตี อาจแยกออกดังนี้

1. การหมู่โจมตีเป็นแนว คือการวางกำลังในการหมู่โจมตีอยู่ด้านใดด้านหนึ่งของเส้นทางหรือถนน การวางกำลังแบบนี้มีทั้งข้อดีและข้อเสีย

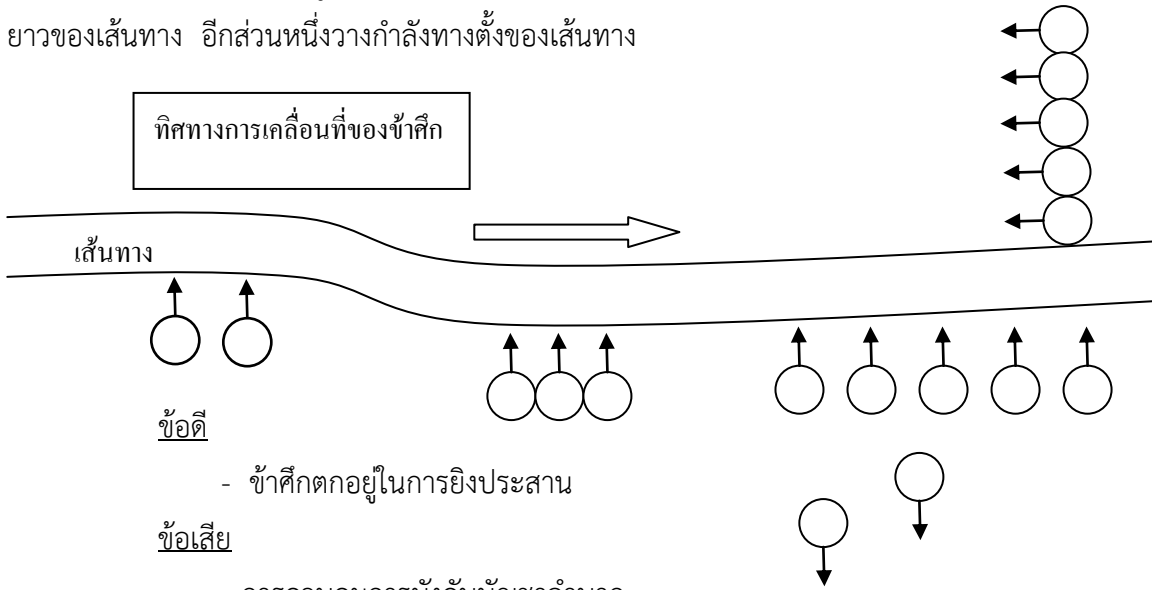
ข้อเสีย

- ข้าศึกอาจเล็ดลอดออกไปทางด้านตรงข้ามได้
- อาจกระจายทางข้างมากเกินไป

ข้อแก้ไข

- หาเครื่องกีดขวางทางธรรมชาติในทิศทางตรงข้าม
- จัดวางเครื่องกีดขวางที่สร้างขึ้น เช่น ดงระเบิดลวดหนาม ขวาก หลุมดักคนชนิดต่าง ๆ
- ใช้อาวุธหนัก เช่น ค.,ป.,ระดมยิง เพื่อป้องกันข้าศึกหนีไปด้านตรงข้าม

2. การซุ่มโจมตีแบบรูปตัวแอล กำลังที่ใช้ในการวางกำลัง แบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ ส่วนหนึ่งวางทางยาวของเส้นทาง อีกส่วนหนึ่งวางกำลังทางตั้งของเส้นทาง

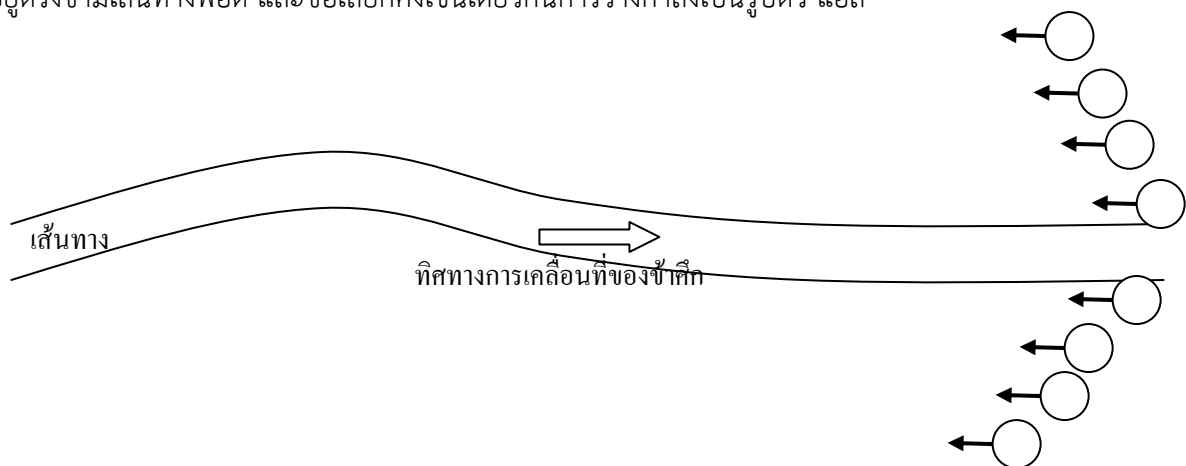
- ข้อดี
- ข้าศึกตกอยู่ในการยิงประสาน

ข้อเสีย

- การควบคุมการบังคับบัญชาลำบาก
- ต้องกำหนดเส้นทางรถอนตัวข้าศึกไว้พบเพิ่มขึ้นอีกเป็น 2 แห่ง

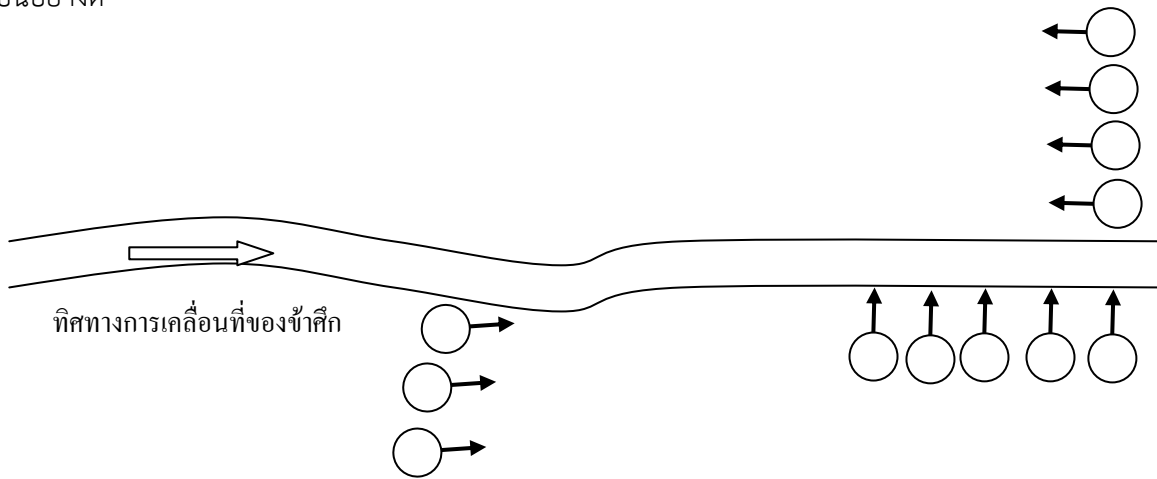
๑๑๕

3. การซุ่มโจมตีรูปตัววี การวางกำลังซุ่มโจมตีแบบนี้จะต้องวางกำลังเป็นรูปปลายแหลมของตัว วี อยู่ตรงข้ามเส้นทางพอดี และข้อเสียก็คงเช่นเดียวกับการวางกำลังเป็นรูปตัว แอล

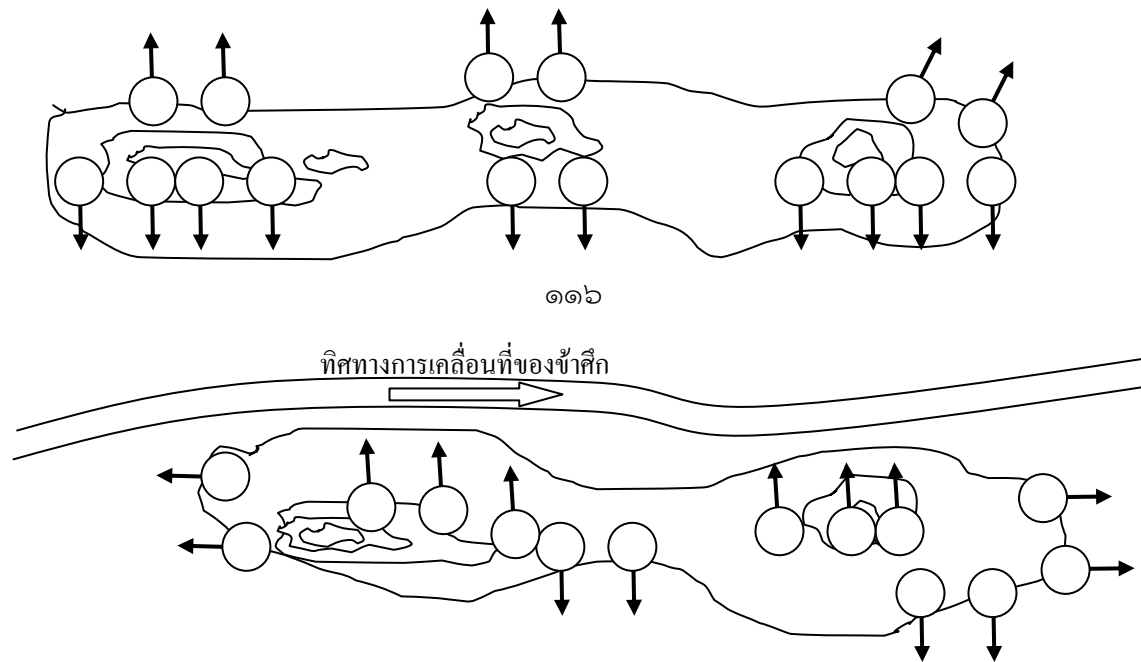

4. การซุ่มโจมตีรูปตัว แซด การวางกำลังโจมตีแบบนี้ ใช้วางกำลังในพื้นที่โล่งหรือเป็นป่าโปร่ง กำลังแต่ละส่วนที่วางกำลังสามารถมองเห็นกันได้ และข้อดีของการวางกำลังแบบนี้คือทำให้ข้าศึกตกอยู่ใน การยิงประสาน และเป็นการยากที่ข้าศึกจะหลบหนีไปในทิศทางตรงกันข้ามได้เพราะได้วางกำลังไว้แล้ว สามารถทำการยิงไปยังข้าศึกที่จะหลบหนีได้ แต่ ทุกๆ ส่วนที่วางกำลังจะต้องมีการประสานการปฏิบัติกัน

เป็นอย่างดี

5. การข่มขู่โจมตีแบบฝรั่ง การวางกำลังข่มขู่โจมตีแบบนี้เลือกภูมิประเทศที่บังคับใช้ปฏิบัติการต่อกองโจรข้าศึก คือบริเวณที่ด้านข้างทั้งสองด้านเป็นพื้นที่สูงอาจเป็นเนินหรือภูเขาและมีเส้นทางบังคับ จะต้องผ่านเพียงเส้นเดียว จะเป็นเส้นทางคนหรือถนนก็ได้ฝ่ายดักข่มวางกำลังบนเส้นทางทั้งสองด้าน ข้อดีของการวางกำลังดักข่มแบบนี้ คือทำให้ข้าศึกตกอยู่ ในการยิงประสานและเป็นการยากที่กองโจรจะหนีรอดไปได้เพราะมีเครื่องกีดขวางทางธรรมชาติ ทั้งสองด้าน พร้อมทั้งกำลังยึดอยู่

6. การข่มขู่โจมตีเป็นพื้นที่ การข่มขู่โจมตีแบบนี้ใช้สำหรับเมื่อในพื้นที่ปฏิบัติการมีเส้นทางเข้าออกหลายเส้นทาง ฝ่ายเราไม่ทราบได้ว่าข้าศึกจะใช้เส้นทางใดในการเคลื่อนที่ดังนั้น จึงต้องวางกำลังในการข่มขู่โจมตีไว้ทุกเส้นทางโดยการวางกำลังเป็นหย่อม ๆ พวกหนึ่งมีกำลังประมาณ 2- 6 คน จะวางไว้กี่แห่งก็ได้ แต่พวกเขาจะต้องถือหลักการช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้วย วางพื้นที่ตรวจการณ์ทิศทางยิงไว้อีกด้วย

7. การวางแผนการข่มขู่โจมตี

ก. หลักในการวางแผน

- เส้นทางที่ข้าศึกอาจเคลื่อนที่ผ่านต้องวางกำลังข่มขู่โจมตีไว้ทุกแห่ง

- การวางกำลังชุมนุมโจมตีต้องวางให้มีความลึกพอที่จะสังหารข้าศึก ขณะแตกกระจัดกระจายเมื่อถูกยิงได้ผลดี

ข. การจัดกำลังให้ปฏิบัติตามแผน

- กำลังคนแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ส่วนระวางป้องกันซึ่งควรอยู่ทางปีกทั้งสองข้างและด้านหลัง ห่างจากแนวชุมนุมโจมตี 200 – 300 เมตร แล้วแต่ภูมิประเทศ ส่วนโจมตีส่วนบังคับบัญชา

- กำลังอาวุธกระสุนวัตถุระเบิด

ค. การซักซ้อม

8. การปฏิบัติเมื่อถูกชุมนุมโจมตี

ก. การสั่งการเมื่อไปถึง ควรทำแต่น้อยที่สุด

ข. การเข้าประจำที่วางตัว

- วิธีเข้าวางตัว

- ข้อระมัดระวังในการเข้าที่วางตัว สัญญาณการติดต่อระหว่างบุคคล

- การวางอาวุธยิง

ค. การเปิดฉากการยิง จะเปิดฉากการยิงได้ต่อเมื่อจะทำให้การชุมนุมโจมตีสถานที่นั้นได้ผลมากที่สุด

ผู้ที่เปิดฉากการยิงได้ก็คือ

- ผบ.หมู่ชุดโจมตี

- ผู้ที่คิดว่าข้าศึกเห็นตนก่อน

ง. การหยุดยิง

- มีการนัดหมายหรือกำหนดสัญญาณโดยแน่นอน

จ. การตรวจค้น แล้วแต่หน่วยชุมนุมโจมตีกำหนด

- ค้นตัวข้าศึก

- ค้นบริเวณใกล้เคียง

- รวบรวมอาวุธ เอกสาร

ฉ. สัญญาณถอนตัว

- กลางวัน

- กลางคืน

ช. จุดนัดพบ

- เป็นตำบลที่แน่นอนหาได้

- เมื่อทำการชุมนุมโจมตีไม่ได้ผ ^{๑๑๗} มตัว ณ จุดนัดพบ

ซ. เส้นทางถอนตัวและการระวางป้องกันทางด้านหลังในขณะถอนตัวกลับ ซึ่งหน่วยชุมนุมโจมตี

จะต้องสั่งการ และกำหนดทหารเพื่อทำหน้าที่ลงไปอย่างแน่นอน

9. หลักการชุมนุมโจมตีขบวนยานยนต์

ก. การเลือกตำบลที่ชุมนุมโจมตี

- เลือกฝั่งถนนที่สูงกว่าหรือตรงหน้าผา

- เลือกตรงโค้งถนน (ควรจะเป็นโค้งลาดชัน)

- เลือกตรงถนนแคบ ๆ และกลับรถไม่ได้

ข. การวางแผน

- การสั่งการ
- การเคลื่อนที่เข้าที่ชุมนุมโจมตี
- การใช้เครื่องกีดขวาง
- การวางตัวทั้ง ผบ. หน่วยชุมนุมโจมตีและทหาร
- การวางอาวุธยิง
- การตรวจค้นสำรวจทหารและยานยนต์ข้าศึก
- เส้นทางถอนตัว
- จุดนัดพบ

ค. การเลือกเป้าหมาย (พันธศัมีระเปิดขว้าง)

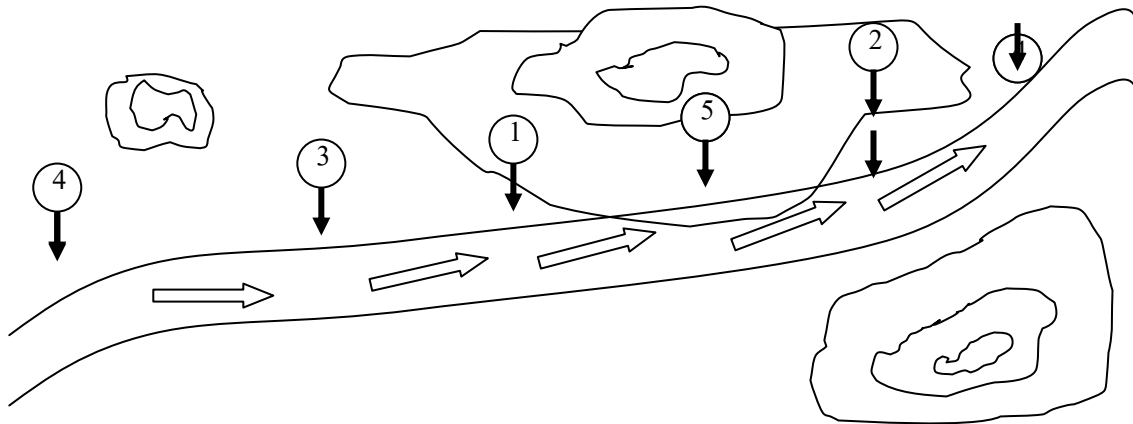
ง. การใช้ระยะห่างจากเป้าหมาย

จ. การใช้ระเบิดหรือเส้นปิดกั้นถนน

- จัดเจ้าหน้าที่รับผิดชอบโดยแน่นอน
- เวลาที่จะให้ระเบิดที่แน่นอน
- ควรจะปิดทั้งหัวและท้ายถนน

10. การปฏิบัติเมื่อเปิดฉากยิง

- ใช้อาวุธกลหรือ คจตถ. ยิงรถคันหน้าและคันหลังสุด เพื่อให้รถทั้งขบวนหยุดเคลื่อนที่
- เมื่อทำลายข้าศึกให้ตรวจค้นและยึดของ
- หากข้าศึกสู้ตัวก่อนและต่อต้านอย่างเข้มแข็ง ฝ่ายเราทำลายไม่ได้ให้ชุมนุมยิงแล้วรีบถอนตัวไปยังจุดนัดพบ

หมายเหตุ

1. ส่วนโจมตี
2. ส่วนแยกหน่วยคุ้มกันหน้า
3. ส่วนตัดการถอย
4. ส่วนป้องกันการเพิ่มเติมกำลังของข้าศึกข้างหน้าและข้างหลัง
5. ส่วนหยุดรถขบวนหน้า

การวางกำลังชุมนุมโจมตีขบวนยานยนต์

11. การชุมนุมโจมตีในเวลากลางคืน

- ผลการยิงลดลง ควรใช้อาวุธกล ลูกกระเบิดขว้างหลายๆ ถ้าจะให้ดีควรใช้ปืนลูกซอง กำหนดเขตการยิง
- คำสั่งต่าง ๆ จะต้องละเอียดชัดเจน
- จุดนัดพบกำหนดให้แน่นอน
- การวางกำลังควรให้ใกล้กันเข้ามา
- ถ้าทำได้ควรเข้าที่ชุมนุมก่อนมืด
- เอาหลักการชุมนุมโจมตีในเวลากลางวันมาใช้ให้หมด

12. สาเหตุของความล้มเหลวในการชุมนุมโจมตี

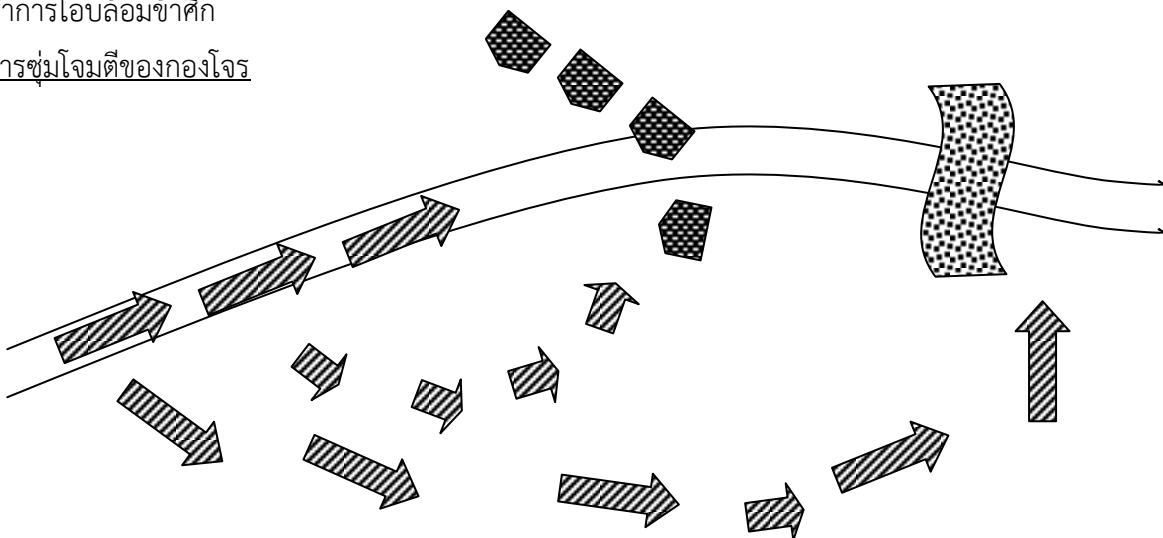
สาเหตุของความล้มเหลวในการชุมนุมโจมตี ส่วนใหญ่มาจากสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เช่น

- วินัยของทหารไม่ดี วินัยการพราง การใช้แสงปืน วินัยการยิง
- ไม่กลมเกลื่อนร่องรอย
- การยิงอย่างกะทันหัน
- การควบคุมการยิงไม่ดี
- วางกำลังชุมนุมโจมตีไม่เหมาะสม
- ขาดการตรวจการณ์รอบตัว
- เปิดฉากการยิงไม่พร้อมกัน
- การแย่งยิงที่หมายเดียวกัน
- การยิงด้านหรือขัดข้อง

13. การต่อต้านการชุมนุมโจมตีขบวนเดินเท้า การปฏิบัติการต่อต้านการชุมนุมโจมตีขบวนเดินเท้าคงมีการปฏิบัติ เช่นเดียวกับการปฏิบัติฉบับพลัน ลักษณะการตีโฉบล้อม

1. ถ้าหน่วย ลว. ทั้งหมดถูกชุมนุมโจมตี ให้ทุกคนโจมตีไปยังที่ข้าศึกวางตัวด้วยการยิงอย่างสูง อาวุธยิงทุกชนิด
2. ถ้าบางส่วนของหน่วย ลว. ถูกชุมนุมโจมตี ให้กำลังทั้งหมดทำการยิง แล้วพยายามออกจากพื้นที่ที่ถูกชุมนุมโจมตี ทำการโฉบล้อมข้าศึก

การชุมนุมโจมตีของกองโจร

หมายเหตุ

การต่อต้านการชุมนุมโจมตีโดยการใช้การยิงและการดำเนินกลยุทธ์

14. การต่อต้านการชุมนุมโจมตีขบวนรถยนต์

1. การเตรียมการระวังป้องกัน

- รถทุกคันเปิดหลังคา ทหารต้องเตรียมพร้อมอยู่เสมอทุกคนในขบวนถือปืนในท่าเตรียมยิง ปากกระบอกปืนออกนอกกรด กะบะท้ายเปิดขนาด ๑๑๙ หารที่อยู่บนรถพร้อมที่จะโดดลงได้ทันที

- จัดยามไว้ทั้งด้านหน้าและด้านหลัง ยามด้านหน้าอยู่ตรงพลขับ ควรใช้อาวุธกล และทำหน้าที่เป็นยามอากาศด้วย

- ผบ.หน่วยอยู่ข้างหลังกับทหาร

- ทหารที่นั่งและยุทธโธปกรณ์ที่บรรทุกต้องมีที่ว่างพอที่ทหารจะทำการยิงได้รวดเร็วในทันทีที่ถูกชุมนุมโจมตี

- มีการสื่อสารภายในขบวนยานยนต์

- ผู้บังคับขบวนต้องจัดไว้คุมขบวนพร้อมผู้ช่วย ผู้ควบคุมขบวนมักจะอยู่ในรถคันแรกและผู้ช่วยอยู่ในรถคันหลัง ทั้งสองต้องแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ เมื่อมีเหตุผิดปกติผู้ควบคุมหรือผู้ช่วยสั่งให้หน่วยหยุดให้ทหารลงจากรถ (ถ้าถูกโจมตี) ด้วยสัญญาณนกหวีด หรืออย่างอื่นที่เตรียมไว้ให้ส่วนหนึ่ง (ส่วนของขบวนที่ติดชุมนุมโจมตี) ยิงตรงเข้าศึกไว้ รายงานไปยังอีกส่วนทราบเพื่อให้ส่วนหลังทำการตีโอบเข้าศึก

- มีพลขับช่วย เพื่อทำหน้าที่แทนพลขับได้ทันทีที่พลขับบาดเจ็บ

- กำหนดความเร็ว

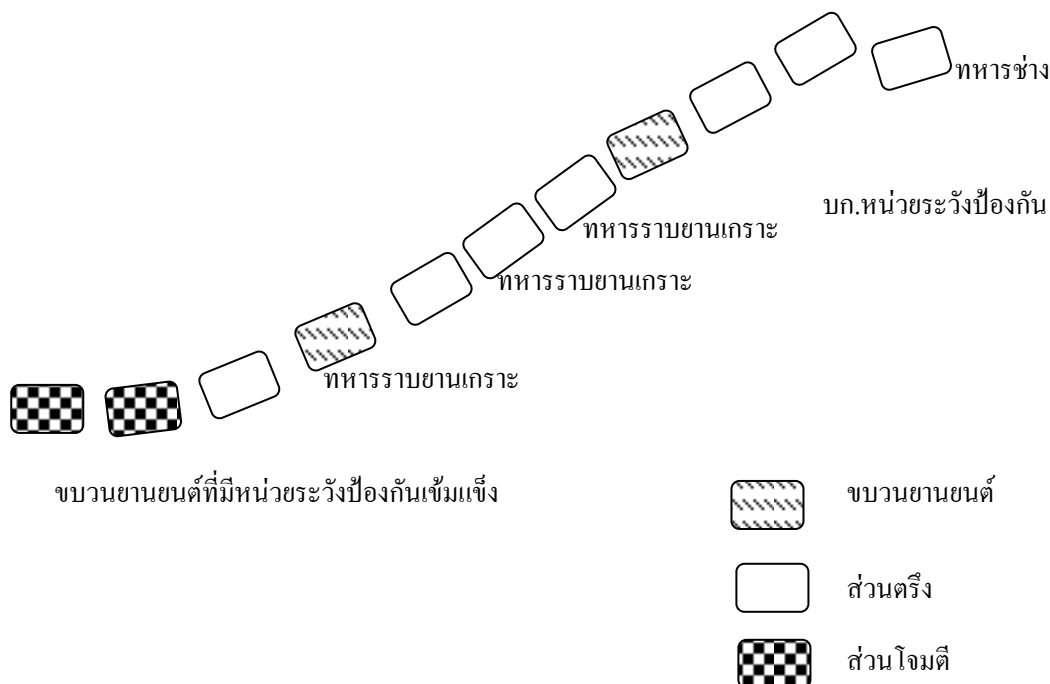
- จัดขบวนยานยนต์ระยะต่อประมาณ คันละ 30 หลา ถ้าถนนตีเพิ่มระยะต่อเป็น 100 หลา

- ถ้าทำได้ควรจัดรถคุ้มกัน ควรใช้รถหุ้มเกราะ นำขบวนเป็นรถคุ้มกันข้างหน้าถ้าไม่มีใช้รถ

1/4 ตัน พร้อมด้วยอาวุธกล วิ่งนำขบวนประมาณ 200 - 300 หลา ถ้าถึงที่ ๆ สงสัยหยุดตรวจก่อนหรือยิงเข้าไปบริเวณที่คาดว่าจะมีฝ่ายตรงข้ามชุมนุมอยู่

- ขอความคุ้มครองจากทางอากาศ

- ทหารทุกคนได้รับคำชี้แจงสรุปมาแล้วโดยละเอียด

2. การปฏิบัติของหน่วยยานยนต์เมื่อถูกชุมนุมโจมตี

ก. รถที่อยู่ในพื้นที่สังหาร

1. ให้เคลื่อนที่โดยเร็วออกจากพื้นที่สังหารถ้าทำได้ ทหารทุกคนบนรถเปิดฉากยิง
2. ยามทำการยิงข่มขู่อยู่บนรถทหารที่เหลือลงรถต่อไป ยามลงรถ ทหารทั้งหมดดำเนินการโจมตี

ตรงหน้า

3. รถที่ถูกชุมนุมโจมตีทหารลงจากรถและดำเนินการต่อต้านการชุมนุมโจมตีโดยการตีโอบ
